

Ved siden av dataen ligger det en uåpnet pakke Fisherman's Friend – den hvite, ekstra sterk... Nå lurer du kanskje på hvorfor jeg skriver om en helt vanlig pakke halstabletter men det har, som så mye annet, sin naturlige forklaring - bare vær litt tålmodig - det er en litt flau historie.

Vel, det har seg slik at for mange, mange år siden - uten å gå i detaljer om forhistorien, eller hva som skjedde etterpå - var jeg i den situasjon at jeg trengte en pakke befruktnings hindrende lateksprodukter.

Eller som vi sa den gang, Donger.....

Den gang hadde jeg ikke vært oppi så mange situasjoner som har krevd den slags påkledning. Jeg hadde danset mange danser tidligere men ikke parringsdansen.

Nå er jeg i det minste litt bedre befart, men jeg har fortsatt ikke innarbeidet noen naturlig, avslappet fremgangsmåte for å få betjeningen til å tro at dette er noe jeg gjør hver eneste dag. Det å være svigermors drøm, uten å egentlig ha noen svigermor, har som kjent også sine bakdeler.

Etter mye om og men fant jeg ut at den gunstigste plassen å kjøpe kondomer var, som jeg fryktet, Narvesen rundt hjørnet. Jeg krummet nakken, løste opp skuldrene, hevet hodet, gikk inn med bestemte skritt, og nølte. Bak disken stod det en dame; ikke ung, men ung nok til å gjøre seansen enda pinligere for undertegnede. Jeg psyket meg ytterligere opp, og fikk øye på ekspeditrise nummer to: en jente på 18-20 år! Dette ble litt mye for stakkars prektige meg...

Så, etter å ha vandret usynlig rundt blant potetgull og brus i en times tid, trakk jeg pusten dypt. Jeg trakk for mye luft og begynte å hoste. Ikke en slik hoste man gjerne opplever i teateret eller andre offentlige torturkamre, men en slags prangende og statuerende hoste. En hoste som boksere gjerne har for å vise hvem som vil slå innvollene til motstanderen i taket. Jeg er jo mann. Jeg hadde nå liksom forklart hvor skapet skulle stå. Jeg hadde hostet.

Jeg marsjerte målbevisst mot enden av butikken. Jeg gikk gjennom replikkene en siste gang:

- Heisan, schnuppa!

- God dag. Hva skal denne unge, kjekke og særdeles veltrente herren ha i dag?

- Tenkte jeg skulle bruke litt av formuen min på å glede deg i dag. En pakke lateks, takk.

- Hihi, glede meg? "Din frekkas" sa hun, på en sjarmerende og forførende måte.

- Ja, jeg kalles ikke Loverboy (denne burde kanskje revurderes) uten grunn.

(Hvis alt gikk etter planen ville ekspeditrisen på dette punktet lete febrilsk etter penn og papir)

- Her har du nummeret mitt, og du, kan jeg få autografen din?

Slik sto jeg, egentlig alt for lenge. Så, som om det var et spørsmål om liv og død, begynte jeg å gå. Målrettet, konsist og stramt. Livet passerte som i en strålende Morusrevy....

Så sto jeg der. Der hvor ingen mann hadde stått før. Jeg skulle skape historie. Jeg rensket halsen, fuktet munnen og blunket to ganger. Jeg var klar;

"Gi meg en pakke med...ææhh, Fisherman`s Friend, takk".... Jeg kremtet forsiktig idet jeg skulle betale, for ingen måtte tro at jeg hadde gått inn der for å kjøpe noe annet, enn til min såre hals. Og i et siste forsøk på å bevare et snev av min mannlige stolthet sa jeg;

"La meg få den ekstra sterke"...!!